

عنوان مقاله:

سیاست اسلامی سازی در پاکستان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات تاریخ اسلام، دوره 11، شماره 43 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

محمدعلی چلونگر - دانشگاه اصفهان

اصغر منتظرالقائم - دانشگاه اصفهان

محمدرضا قنبری - دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

هدف بسیاری از رهبران استقلال پاکستان حتی در سال‌های مبارزه، با اسلام پیوند خورده بود. پس از جدایی از هند ایجاد کشوری اسلامی یا کشوری برای زندگی مسلمانان مطلوب این مبارزات بود. از سال ۱۹۵۸ با کودتای ارتش تا سال ۱۹۸۸ سه تن (به ترتیب زمانی ایوب خان، ذوالفقار علی بوتو و ضیاء الحق) به ریاست جمهوری پاکستان رسیدند که اولویت‌های اقدامات خود را در یوند با اسلام و کمک گرفتن از آن در جامعه مطرح ساختند. جایگاه اختصاص داده شده به اسلام در مدعی هر سه فرد مذکور و تفاوت عملکرد آنان در نوع طرح اسلام و سپس بهره‌برداری از آن، پرسشی است که این مقاله قصد پاسخگویی به آن را دارد و نیز روشن ساختن این امر که در بهره‌جویی از اسلام چه مدل-هایی مطرح شد و چگونه در عمل پیاده شد. فرایند انجام پژوهش و یافته‌های آن به فرضیه سازی کمک خواهد کرد. یافته‌ها نشان می-دهد، در ابتدا گرایش به نوگرایی و ارائه تفسیر نو از اسلام و بازنگری در نقش و نفوذ نهادهایی دینی مطرح شد و در ادامه به سوی بروز قویتر علایق نوگرایانه و سازگار نشان دادن اسلام با اندیشه‌های جامعه‌گرا و سوسیالیستی حرکت شد و سرانجام یک دهه طولانی اسلامی سازی در سایه حضور نظامیان تجربه شد.

کلمات کلیدی:

Pakistan, Islamization, Ayub-khan, Zulfikar Ali Bhutto, Zia ul-Haq, Politics

پاکستان، اسلامی سازی، ایوب خان، ذوالفقار علی بوتو، ضیاء الحق، سیاست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1396337>

